

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Oboer/17/2016
Identifikačné číslo spisu: 1708899806
Dátum vydania rozhodnutia: 20.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1708899806.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore oprávneného: Sociálna poisťovňa, Ul. 29. augusta 8 a 10, Bratislava, IČO: 30 807 484, proti povinnému: Lubomír Vojtek - VOIP, výroba, obnova interiérových prvkov, nar. 21.01.1944, Tabakova 1535, 900 27 Bernolákovo, IČO: 11 803 584, t. č. trvale bytom Malinovská 111, 900 28 Zálesie, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Martinom Závodským, Exekútorský úrad so sídlom Záhradnícka 39, 821 08 Bratislava, pod č. EX 31/1999-2Zk, o vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť 120.416,45 eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie, v konaní o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 13. augusta 2014, č. k. 20CoE/247/2013-67 v znení opravného uznesenia zo dňa 20. októbra 2014, č. k. 20CoE/247/2013-80, takto

rozhodol:

I. Dovolanie povinného o d m i e t a.

II. Oprávnený m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Pezinok uznesením zo dňa 20.04.2011, č. k. 15Er/12671/2008-37, zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. V odôvodnení uviedol, že na základe návrhu na vykonanie exekúcie, doručeného exekútorovi dňa 22.01.1999, začalo vo veci exekučné konanie na podklade vykonateľného rozhodnutia - Výkaz nedoplatkov poisťného č. 51/1998 zo dňa 09.07.1998, právoplatného a vykonateľného dňa 27.07.1998. Povinný navrhol zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), a to z dôvodu preklúzie práva uplynutím 10 - ročnej lehoty.

2. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že exekučný titul - Výkaz nedoplatkov poisťného č. 51/1998 zo dňa 09.07.1998 (právoplatný a vykonateľný dňa 27.07.1998), bol vydaný podľa zákona č. 274/1994 Z. z. o Sociálnej poisťovni v znení neskorších predpisov, v znení účinnom od 01.01.1998 do 01.07.2001. Na právne vzťahy vzniknuté na základe zákona č. 274/1994 Z. z. v znení účinnom do 01.07.2001, sa

aplikuje znenie zákona účinného v čase nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Okresný súd konštatoval, že podľa § 24 a § 25 zákona č. 274/1994 Z. z. v čase nadobudnutia právoplatnosti exekučného titulu, t. j. 27.07.1998, nebol výkon rozhodnutia časovo obmedzený, t. j. nebola ustanovená prekluzívna lehota.

3. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, na odvolanie povinného, napadnutým rozhodnutím potvrdil uznesenie Okresného súdu Pezinok do dňa 20.04.2011, č. k. 15Er/12671/2008-37. Odvolací súd s poukazom na § 219 ods. 1, 2 O. s. p. sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie.

4. K tvrdeniu povinného o zániku práva oprávneného z dôvodu preklúzie jeho práva uplynutím 10 rokov odo dňa nadobudnutia jeho právoplatnosti a vykonateľnosti, odvolací súd dodal, že exekučným titulom je Výkaz nedoplatkov poisťného č. 51/1998 zo dňa 09.07.1998, právoplatný a vykonateľný dňa 27.07.1998. Exekučný titul bol vydaný podľa zákona č. 274/1994 Z. z. účinnom od 01.01.2008 do 01.07.2001, pričom na právne vzťahy sa aplikuje znenie zákona účinné v čase nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. V čase nadobudnutia právoplatnosti exekučného titulu výkon rozhodnutia nebol časovo obmedzený, t. j. nebola určená žiadna prekluzívna lehota. Z uvedeného podľa odvolacieho súdu vyplýva, že právo oprávneného na výkon rozhodnutia uplynutím času nezaniká. Tá bola určená až v zákone č. 274/1994 Z. z. účinnom od 01.07.2001 do 31.12.2001. Odvolací súd zdôraznil, že pokiaľ ide o zastavenie exekúcie vo veci 15Er/7925/2008 Okresným súdom Pezinok, ide o právoplatné rozhodnutie, ku ktorému sa odvolací súd nevyjadril.

5. K odvolacej námietke, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, odvolací súd uviedol, súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil, prečo návrh na prerušenie konania zamietol.

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal povinný dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že v konaní mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Podľa povinného je ďalej konanie postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

7. Dovolateľ má za to, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je nepreskúmateľné a nekorešponduje dikcii § 157 ods. 2 O. s. p., keďže sa odvolací súd nevysporiadal náležite s problematikou preklúzie práva. Napokon podľa dovolateľa v odôvodnení absentuje jeho odvolacia námietka týkajúca sa uznesenia o zastavení konania. Podľa dovolateľa v danom prípade nebolo ďalej vykonané riadne dokazovanie a preto dospeli súdy k nesprávnym skutkovým zisteniam.

8. V ostatnej časti dovolania povinný uviedol, že v danom prípade je v časovej postupnosti nemožná predvídateľnosť následných rozhodnutí súdu prvej inštancie. Žiadny z konajúcich súdov podľa názoru dovolateľa, nedal odpoveď na to, prečo sa v inom konaní rozhodlo odlišným spôsobom. Takýto postup považuje povinný za dovolací dôvod, kedy je konanie postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie.

9. Napokon dovolateľ namieta rýchlosť vydania napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, z ktorej rýchlosti možno predvídať, že sa odvolací súd nezaoberal podaním z 11.08.2014, ktorým povinným doplnil svoje odvolanie. Preto dovolateľ navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie a vec vrátil Okresnému súdu Pezinok na ďalšie konanie.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.)], po zistení, že dovolanie podal včas povinný zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie povinného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

11. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963

Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní predtým nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1, 2 a § 239 O. s. p.

12. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že dovolanie bolo podané na súd prvej inštancie po 01.01.2015. Prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku treba preto posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 353/2014 Z. z. (účinného od 01. januára 2015), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (pozn. dovolacieho súdu: v ďalšom sa Občiansky súdny poriadok uvádza v tomto znení).

13. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (ust. § 236 ods. 1 O. s. p.).

14. Povinný napadol dovolaním uznesenie. Uznesenia súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ust. § 239 O. s. p.

15. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

16. Podľa § 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

17. Podľa § 239 ods. 3 O. s. p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

18. Napadnuté uznesenie nie je uvedené v týchto ustanoveniach, preto prípustnosť dovolania oprávneného z § 239 O. s. p. nevyplýva.

19. Vzhľadom na uvedené, dovolací súd skúmal, či je daný dôvod prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (vid' písmená a/ až g/ tohto ustanovenia).

20. Podľa § 237 ods. 2 O. s. p. ale dovolanie podľa odseku 1, nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu, ktorým tu treba rozumieť zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok).

21. Dovolaním napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní podľa Exekučného poriadku, preto prípustnosť dovolania súdneho exekútora nevyplýva ani z ust. § 237 O. s. p.

22. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie povinného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol.

23. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania oprávneného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.